

Cesta člověka od Edenu do času obnovy

Kniha „Cesta člověka od Edenu do času obnovy“, navazuje svým posláním volně na knihu „Popularizace prvních výsledků zkoumání Bible“ vydanou v roce 2000. Přináší další aktuální poznatky a porozumění našeho zkoumání Bible.

Sepsal kolektiv autorů:

Část 1

Bible, aktuální kniha pro dnešek, člověk je stvořen pro život, spor, jenž stále trvá a dvě strany mince zvané svoboda.

Copyright @ T.B.From

Předmluva

Od vydání knihy „*Popularizace prvních výsledků zkoumání Bible*“ [\[1\]](#) (zkráceně POPULI) v roce 2000, se svět posunul o velký kus dál ve vývoji civilizace, který je v Bibli předpovězen a ani zkoumání Písma se nezastavilo. Valící se převážně islámská masa lidí do Evropy, války rozvracející země na severu Afriky a na Středním východě, rostoucí napětí mezi velmocemi i mezi sociálními skupinami obyvatel v jednotlivých zemích dávají tušit, že se do pohybu dalo něco mimořádného, přelomového.

To vyvolává řadu otázek. Lidé se ptají, zda bude třetí světová válka? Nebo snad přichází konec světa? Věřící Židé vyhlíží svého Mesiáše. Křesťané se ptají, kdy a za jakých okolností přijde Ježíš a s ním Boží království? Mnozí se ptají, co způsobilo křesťanskou duchovní krizi a ztrátu víry tolika lidí v národech s tisíciletou křesťanskou tradicí? Je za vším nějaký ďábelský plán nebo je to logický výsledek vývoje věku, v němž vládne člověk nad člověkem? Proč to Bůh připouští? Která proroctví se naplňují? Jaké rady a moudrost najdeme v Bibli pro naši dobu a naše životy?

Lidé, kteří si kladou zmíněné otázky a hledají upřímně pravdivé odpovědi, často stojí možná i trochu bezradně před rozhodnutím, kterému zdroji více důvěřovat a když se rozhodnou pro Bibli, neví jak v ní hledat správné odpovědi. Knihou POPULI chtěli autoři, mimo jiné ukázat, že Bible je stále aktuální a důležitý zdroj informací, které přemýšlivému čtenáři umožňují pochopit historii a příčiny současného stavu lidstva, zmiňuje Boží plán záchranu člověka a také kam vývoj doopravdy směřuje. Proto kvůli lepšímu pochopení této knihy doporučujeme si nejdříve přečíst POPULI. Pravdivé a stále aktuální informace, které nám chce náš Stvořitel sdělit, jsou v Bibli přístupné, podobně jako v přírodě, když o ní lidé přemýšlí. Bible je Stvořitelovo pravdivé svědectví o tom nejdůležitějším z toho, co bylo, co je a co se má stát. Náš Stvořitel poslal před dvěma tisíci lety svého Syna Ježíše, aby dal za naší záchranu výkupné. Vlastní spravedlivý život za naše životy. Budeme-li naslouchat tomu, co nám říká, odkryje se nám úžasný obraz reálné naděje na trvalý život v míru a v láskyplném prostředí. A to všechno je podložené nezpochybnitelnou spravedlností.

Ale proč to trvá tak dlouho? Cesta k záchraně lidstva a každého z nás je obtížná a málokdo jí nalézá. Zatímco cesta do záhuby je široká, pohodlná a mnozí po ní, nic netušíc, kráčí. Tato kniha Ti má ukázat tu obtížnou a nesnadno naleznutelnou, ale spolehlivou cestu k záchraně a trvalému životu. Ježíš nám řekl, že máme hledat především Boží království a jeho spravedlnost. Ačkoliv to řekl v konkrétní souvislosti, platí to absolutně, abychom porozuměli Božímu slovu a událostem, které probíhají. Každý z nás má stále možnost zvolit si život a dobro nebo smrt a zlo, jak nám to už dávno oznámil Bůh ústy svých proroků. Žádné pravé Boží proroctví není jen o tom, co se má stát, ale je hlavně návodem k záchraně těm, kdo Boží slovo berou vážně, ukazuje zároveň cestu k záchraně z velkého soužení, o kterém mluvil Ježíš Kristus, a které má přijít na tento svět.

„... *Vždyť když se dějí tvé soudy na zemi, obyvatelé světa se učí spravedlnosti.*“ Izajáš 26:9;

Obsah

1.	1	Význam Božího slova v současnosti	4
2.	2	Člověk je stvořen pro život	6
3.	3	Na pozadí všeho je vážný spor, trvající od Edenu, až do času obnovy.....	9
3.1		Boží prorocké slovo k hadovi.....	9
3.2		V potu tváře bude člověk dobývat svůj chléb, změna postavení ženy	10
3.3		Potopa a zkrácení lidského života	10
3.4		Nové uspořádání a smlouva s celým lidstvem skrze Noa	11
3.5		Babylónská věž a rozeznání lidstva	12
3.6		Vyvolení národa, další krok k záchraně lidstva	12
3.7		Zatím nejdůležitější okamžik, Ježíš na zemi	12
4.	4	Svobodná vůle a svobodná volba	14
4.1		Jak Bůh respektuje svobodnou vůli člověka?	14
4.2		Svobodná vůle a svobodná volba mezi životem a smrtí	16
4.3		Zápas o svobodnou volbu a svobodnou vůli	18
4.4		Poslední generace tohoto věku	19

1 Význam Božího slova v současnosti

Bible je nadčasová kniha, jejíž nejstarší části existují už více než tři tisíce let a nejmladší část je stará bezmála dva tisíce let. Provází nemalou část lidstva na jeho cestě a je vždy připravená vnímavému čtenáři s otevřenou myslí poskytnout odpovědi na jeho otázky. Lidé k ní zaujmají různé postoje. Někteří ji vnímají jako svatý předmět, jiní jsou přesvědčení, že Bible je pouze historická kniha, ovlivněná dřívějšími představami lidí, které jsou už dávno překonané. Někteří křesťané mají k Bibli vztah téměř modlářský, který jim brání poznat skutečný smysl, jenž Bibli určil náš Stvořitel. Druhý názor upírá Bibli její podstatnou část duchovního poselství a poslání. Skutečný smysl a význam Bible je v jejím obsahu. Sama Bible o sobě píše jednoduše a výstižně:

2Timoteovi 3:16,17 [2]; Židům 4:12: „*Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je užitečné k učení, k usvědčování, k napravování, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl takový, jaký má být, důkladně vystrojený ke každému dobrému skutku. ... Neboť Boží slovo je živé, činné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až do rozdělení duše a ducha, kloubů a morku a je schopné rozsoudit myšlenky a postoje srdce.*”

Izajáš 55:9-11: „*Neboť jako jsou nebesa vyšší než země, tak jsou mé cesty vyšší než cesty vaše a má myšlenka vyšší než myšlenka vaše. Tak jako déšť či sníh padá z nebe a nevrací se tam zpět, nýbrž zavláhuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou -- dává zrna tomu, kdo rozsévá, a chléb tomu, kdo jí -- tak bude mé slovo, které vyjde z mých úst: Nenavrátil se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná to, co si přeji, a zdárně dokáže to, k čemu ho pošlu.*”

Přesně v duchu citovaných veršů, bychom měli vnímat Bibli prostě jako živé boží slovo. A že živé je se můžete přesvědčit i s pomocí této knihy. Naším cílem je ukázat ti živý obraz o cestě vedoucí k záchraně a k trvalému životu tak, jak nám ho předkládá v Bibli Bůh. V dnešní době není nutné příliš vysvětlovat význam pravdivých a hodnověrných informací. Denně jsme zahlcovaní velkým množstvím bezcenných nebo klamavých informací, které zamlžují pravdu o skutečném stavu naší civilizace, o jejím duchovním, mravním a morálním úpadku na všech úrovních, o skutečných záměrech mocných s většinou lidstva. Většina informací valících se na nás ze všech médií odvádí pozornost od pravé naděje na záchranu, nabízenou naším Stvořitelem každému z nás. Budeš-li pokračovat ve čtení dál a budeš-li pečlivě zkoumat věrohodnost zde předkládaných informací inspirovaných Bibli, zjistíš, že se dá vyznat se v tom informačním zmatku a dá se najít cesta k záchraně.

Kvalitu a pravdivost každého díla ověří čas, říká stará moudrost. Určitě to platí o dílech s nadčasovým posláním a obsahem. Mezi těmi je Bible na předním místě. V Bibli najdete vysvětlení i otázky, jako například: V jakém žijeme věku? Víš, že náš věk trvá prakticky dva a půl tisíce let a Bible popisuje jeho počátek i konec? Víš, že Boží království, kterému zde pracovně říkáme „Čas obnovy“ bude založené opět na smlouvě, v pořadí už třetí? Víš, proč k nám naši vládci zdánlivě nepochopitelně zvou lidi s otevřeně projevovaným nepřátelským a pohrdavým postojem k našim životům, víře, hodnotám, historii, kultuře, a zvykům?

V Bibli najdeš vysvětlení všeho, co je důležitější než vysoká životní úroveň, moc a bohatství nebo sláva v tomto věku. Živou otázkou je i proč Bůh Bible nechává věcem až dosud volný

průběh a zjevně nezasahuje proti jednání vládců, kteří už většinou nezakrytě jednají nepřátelsky vůči biblickým hodnotám a podvracejí je? Jako by vůbec nebyl, nebo o nás nejevili zájem. Bible dává uvěřitelné a důvěryhodné vysvětlení na všechny smysluplné otázky týkající se vývoje lidstva, jeho směřování a hlavně všechno, co je v Bibli napsané podporuje život nejen ten současný. Má proto nadčasový význam a je aktuální v každé době. Bible je knihou naděje, světlem pro každého, kdo hledá pravdu, dobro nejen pro sebe, hledá spravedlnost.

Se zhoršující se situací poroste význam Božího slova a význam těch, kdo ho dovedou srozumitelně a pravdivě vysvětlovat druhým. „*Ti rozumní však budou zářit jasem oblohy, a kdo ke spravedlnosti dopomáhají mnohým, jako hvězdy navěky a navždy. Ale ty, Danieli, ta slova uzavři a tu knihu zapečeť až do času konce. Mnozí budou prohledávat a poznání se rozmnoží.*“ (Daniel 12:3,4) Ten čas se rychle blíží. Bible je jako životodárný pramen čisté vody ve vyprahlé krajině. A v tu se náš svět v mnoha ohledech a mnohdy i doslovně rychle proměňuje přímo před našima očima. Pojďme se napít z toho pramene.

2 Člověk je stvořen pro život

„Povolávám dnes proti vám za svědky nebesa i zemi. Předložil jsem ti život a smrt, požehnání a kletbu. Zvol si život, abys zůstal naživu ty i tvé potomstvo,“ (5Mojžíšova 30:19)

Všichni umíráme, proto se zdá, že smrt je jen přirozené zakončení života. Proto je velmi rozšířené rčení, že smrt je součástí života. Ale je to pravda? Je smrt opravdu přirozenou součástí lidské existence? Vždyť je v tom rčení protimluv. Život je opakem smrti. Smrt je něco, co si zdravý člověk nepřeje a pokud nemusí, raději na ní ani nemyslí. Kolik úsilí vynaložili lidé v minulosti i v současnosti, aby si život prodloužili nebo se dokonce stali nesmrtelnými. Vzpomeňme jen snahu alchymistů o objevení receptu na nesmrtelnost a v naší době probíhá velmi štědře dotovaný intenzivní vědecký výzkum mapující DNA člověka s cílem objevit klíč k zastavení stárnutí a dosažení biologické nesmrtelnosti.

Jsou přitom dva naše orgány v těle, které vůbec nestárnou, i když ostatní orgány stárnou. S výjimkou jater, která se regenerují. Nevěříš? V časopise [Vesmír](#), vydávaný Akademií věd, ale i z jiných zdrojů zjistíš, že mozkové neurony biologicky nestárnou. Stárnou však glie [3]. Proto je vědecky odhadovaná délka funkčnosti mozku 90-120 let. To je mimochodem délka života, kterou stanovil pro člověka náš Stvořitel [4], když se ukázalo, že se jeho odpůrci podařilo ovlivnit jednání člověka natolik, že by při vyšší délce života brzo zlikvidoval sám sebe. Podobně je na tom srdce. To, samo o sobě, nestárne, ale stárne osrdečník, který se stará o srdce. Jestliže jsou dva orgány v těle, které nestárnou, proč je to s ostatními orgány jinak? Proč se například želvy sloní dožívají i dvě stě let, sekvoje a libanonské cedry se dožívají i víc než tisíce let a jepice jen dvacet čtyři hodin? Protože délka života je u různých živočichů a rostlin naprogramovaná tak, aby přírodní systém byl v rovnováze. Výjimkou je člověk. Jeho délka života byla dodatečně zkrácena, kvůli tomu, že Stvořitelův odpůrce, člověka oklamal a vylákal ho na cestu smrti.

Lidé za normálních okolností nejsou nastavení duševně ani duchovně na umírání a strach ze smrti je toho největším důkazem, protože smrt ve skutečnosti není pro zdravého člověka přirozeností. Lidé, kteří se pokusí spáchat sebevraždu, jsou léčeni jako nemocní. I velká náboženství nabízí lidem různé vyhlídky na další existenci. Proč asi? Protože lidé se vnitřně nechtějí a mnohdy ani nedovedou smířit s koncem své existence, s tím, že zemřou a všechno, co vykonali, zde zanechají a jejich existence přijde vniveč. Člověk je duševně skutečně nastaven na život.

Možná si řekneš, proč potom lidé ve dvacátém století hromadně odmítali víru v Boha i naději na vzkříšení a na věčný život? V nemalé části světa se stal oblíbenou a jedinou vědecky uznávanou teorií o původu života na zemi darwinismus, vycházející z evoluční teorie anglického vědce 19. století Ch. Darwina. Jeho nejvýznamnější kniha známá pod zkráceným názvem „O původu druhů“ se stala základem pro vyučování o původu člověka z opice ve školách a základním argumentem pro ateistické odpůrce církve a křesťanství. Darwinova teorie byla v základu i komunistického společenského systému, který vládl ve dvacátém století v části Evropy 40-72 let. Na tom, že se ve většině zemí (nejen s komunistickou vládou) mnoho lidí zřeklo víry v Boha i naděje na vzkříšení má podíl nejen selhání křesťanského duchovenstva, ale

i hrůzy obou světových válek, protože mnoho lidí nevěřilo, že by Bůh lásky mohl něco takového připustit, kdyby existoval. Zbytek pro odpadnutí od víry a nezájem o nabízenou naději na záchranu udělala média. Po více než sedmdesáti letech míru v Evropě se asi dost Evropanů domnívá, že se bez Boha obejdou.

Až dočteš všechny díly této knihy, věříme, že pochopíš, proč to všechno Bůh připouští a že naděje, kterou nám vykoupil Ježíš Kristus, stále platí a je spolehlivá. Nyní si připomeňme některé biblické argumenty dokazující, že jsme nebyli stvořeni pro umírání. Řekli jsme si, že zdravý člověk není duševně (zdůrazňujeme duševně, ne fyzicky, protože fyzicky je tělo smrtelné) přirozeně nastaven pro umírání a po celou historii lidstva bylo, jak už jsme vzpomenuli nemálo lidí, kteří usilovali o nesmrtelnost nebo alespoň o významné prodloužení života.

Původ touhy po nesmrtelnosti je v srdci člověka, kam jí Bůh vložil. V knize Kazatel to vystihl král Šalomoun slovy: „*To všechno učinil krásné ve svůj čas. Také věčnost dal do jejich srdce, aniž by člověk ovšem postihl dílo, které Bůh vykonal, od počátku až do konce.*” (Kazatel 3:11) Vidíme, že touha po nesmrtelnosti není nic špatného ani bláhového. Bůh chce, aby si člověk uvědomoval svou pomíjivost v protikladu k věčnosti, po níž touží. Proč by Bůh vkládal do srdce člověka touhu po věčnosti, když by nebyl pro věčný život stvořen?

I ve zprávě o stvoření najdeme pádný argument pro tvrzení, že člověk byl stvořen pro život:

„*I řekl Bůh: Učiňme člověka k našemu obrazu, jako naši podobu, aby panovali nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobyt看em a nad celou zemí i nad všemi plazy pohybujícími se na zemi. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, stvořil ho k obrazu Božímu, stvořil je muže a ženu. Bůh je požehnal a řekl jim: Plodte a množte se a naplňte zemi, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nad vším živým, co se na zemi hýbe. ... A stalo se tak.*” (1Mojžíšova 1:26-30)

Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, aby se rozmnožil a naplnil celou zemi, podmanil si jí a panoval nad vším živým, co je ve vodě, na zemi a ve vzduchu. Když nesmrtelný Bůh říká, že člověk byl stvořen k Božímu obrazu, jak do Božího obrazu zapadá krátkost lidského života? O tom, že člověk neměl podle Božího původního plánu umírat, svědčí nejen přítomnost stromu života v zahradě, ale i hadův rozhovor se ženou Adama:

„*Had byl nejchytrější ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil. Řekl ženě: Opravdu Bůh řekl: Nejezte ze žádného stromu v zahradě? Žena hadovi odpověděla: Z ovoce stromů v zahradě můžeme jíst. Ale o ovoci stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: Nejezte z něho, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete. Had ženě řekl: Jistě nezemřete, neboť Bůh ví, že v den, kdy z něho budete jíst, se vaše oči otevrou a budete jako Bůh, budete znát dobré a zlé.*” (1Mojžíšova 3:1-5)

Co had řekl ženě? „*Jistě nezemřete,*” Vidíš, že ani had nezpochybňuje, že člověk má žít, ne umírat.

Možná namítneš, že člověk nebyl nesmrtelný, když potřeboval k nesmrtelnosti strom života! A máš pravdu, ale Bůh dal lidem úkoly, při jejichž plnění by se učili, poznávali by Boží dílo a dospívali by i k poznání dobrého a zlého. Není správná náboženská představa, že člověk byl stvořen neměnně absolutně dokonalý. Ve skutečnosti byl člověk stvořen, jako živá duše (tělesný tvor s duševními vlastnostmi) a měl se vyvíjet a vyspět v *DUCHOVNĚ* dospělého jedince. [5] Protože před potopou se lidé dožívali téměř tisíce let, měli na svůj vývoj dost času. A výsledkem

by bylo mimo jiné i poznání hodnoty života, což by je přirozeně dovedlo ke stromu života, aby z něho pojedli. A ze stromu poznání dobrého a zlého by možná vůbec nemuseli jíst. Ten byl v zahradě nejspíš jako test, zda člověk dobrovolně dodrží Boží slovo.

Proto had láká Adamovu ženu, aby pojedla ze zakázaného stromu dříve, než začali plodit potomky nezatížené dědičným hříchem a než člověka napadne pojištění ze stromu života. Samozřejmě jí klame a ví, že člověk, když ze zakázaného stromu pojí, nezemře hned, ale že se změní jeho postavení před Bohem a to bude mít své následky. V dopise Židům autor píše, že vládu nad smrtí má ďábel [6]. Satan v zastoupení hada dobře věděl, že smrtelný člověk bude snáze v jeho moci. Kdyby člověka neklamal a nezlákal ho k pojedení ovoce ze zakázaného stromu, neztratil by člověk možnost jíst ovoce ze stromu života, které by mu zaručilo věčný život.

Lidé, kteří v životě něco vybudovali, přirozeně touží užívat ovoce svého úsilí a radovat se z něho. Smrt je v podstatě demotivující, a kdyby lidé nejednali se silnými pohnutkami, které přehluší vědomí vlastní pomíjivosti, možná by tolik úsilí na uskutečnění svých cílů nevynakládali. Šalomoun to vystihl naprosto přesně:

„ Jaký užitek bude člověk mít z veškeré své námahy, když se bude namáhat pod sluncem? ... Začal jsem nenávidět všechnu svou námahu, kterou se namáhám pod sluncem, protože ji zanechám člověku, jenž bude po mně. A kdo ví, zdali bude moudrý nebo blázen; bude však panovat nade vši mou námahou, kterou jsem se namáhal a při níž jsem pod sluncem zmoudřel. Také toto je marnost. ” (Kazatel 1:3; 2:18,19)

Šalomoun vyjádřil podstatu rozporu mezi touhou člověka vyvíjet se, namáhat se pro nějaký cíl a faktem, že nakonec všechno, co člověk vybudoje, musí opustit a přenechat někomu jinému. Přitom Bůh vložil do srdci lidí i touhu po věčnosti [7]. Kdyby člověk byl stvořený s tím, že bude stále smrtelný tvor, bez vyhlídky na trvalý život, proč by mu Bůh vložil do srdce touhu po věčnosti a zadal mu úkoly, které buď nemůže dokončit, protože jejich uskutečnění přesahuje délku jeho života nebo je musí opustit a přenechat k užívání někomu jinému? Kdyby za rozpor popsany Šalomounem mohl Bůh, těžko by mohli Serafové prohlásit, že Bůh je svatý, protože celá země je plná jeho slávy. Ještě o tom bude podrobněji řeč v dalším díle. Zde jsme chtěli jen ukázat, že smrt není přirozenou součástí naší existence a proto můžeme právem očekávat, že bude přemožena. Ale jen s pomocí [8] Stvořitele. Kdo je za umírání člověka odpovědný?

3 Na pozadí všeho je vážný spor, trvající od Edenu, až do času obnovy.

Spor mezi Bohem יהיה který je stvořitelem našeho světa i nás lidí a mezi jedním z jeho synů, cherubem ochráncem, z něhož se stal boží odpůrce - satan, pomlouvač - ďábel a drak je ústředním tématem, okolo nějž se dějí a točí celé lidské dějiny. To není nic nového. V POPULI se o tomto tématu pojednává v kapitolách třináct a čtrnáct. V této publikaci se pokusíme ukázat, jak se zmíněný spor projevuje v našich životech, v božích rozhodnutích i činech, v proroctvích a jejich naplňování.

Bible pravdivě ukazuje, jak ten vážný spor v nebi souvisí s dosavadním vývojem lidstva. Na základě informací, které nám Písmo poskytuje, můžeme říct, že lidstvo je v havarijním stavu, který se stále prohlubuje. Od porušení jediného zákazu, který lidé na počátku své existence měli a následného vyhnání ze zahrady v Edenu je člověk v nové, původně Bohem nezamýšlené situaci a od té doby, nejen lidstvo, čeká na spravedlivé ukončení sporu mezi Bohem a jeho odpůrcem. K tomu dojde nejdříve v nebi (vesmír není neobydlená pustina, ale je plný inteligentních bytostí) a pak i na zemi. Člověk se stal obětí lstivých záměrů Božího odpůrce, který použil hada, aby naše prarodiče zlákal k neuposlechnutí Božího zákazu. Takže lidstvo a s ním celá země je v havarijním stavu, který musí být moudře, spravedlivě a definitivně vyřešen. Země a člověk musí být obnoven tak, abychom žili na zemi ve Stvořitelem původně zamýšlených poměrech, které budou opět nastoleny při obnově všeho. Je to cíl Boží vlády, která nahradí současné vlády. Je pravděpodobné, že první v Bibli popisované období budoucího Božího království, dlouhé tisíc let bude především časem obnovy [\[9\]](#). Proto mu zde tak říkáme. Všechno, až na pár výjimek, co v Bibli najdete je svědectví cesty člověka od Edenu do času obnovy, který vystřídá náš současný věk.

3.1 Boží prorocké slovo k hadovi

Na hadovo lstivé oklamání Adamovy ženy reagoval Bůh proroctvím, které shrnulo nejpodstatnější důsledky jednání všech účastníků. Potom vyhnal naše prarodiče ze zahrady pryč od stromu života. Hadovi mimo jiné řekl: „*A položím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi símě tvé a símě její; ono tobě rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu*“ (1 Mojžíšova 3:15) V těchto slovech je řečeno, že mezi potomstvem hada, jinak zvaného také satan, ďábel, drak [\[10\]](#), a potomstvem ženy bude nepřátelství, které skončí bojem, při němž bude rozdrcena hadova hlava tedy vůdce vzpoury proti Bohu, který svedl naše prarodiče k porušení zákazu. Hadovi se naopak podaří zničit nejnižší část potomstva ženy. Konkrétně se toto proroctví naplní, až se splní proroctví ze dvanácté až dvacáté kapitoly Zjevení, kde je popsáno znamení na nebi, v němž žena porodí syna, jež chce drak pohltnout, ale dítě bude vzaté do nebe a s drakem bude válčit Michael a svrhne ho na zem i s částí andělů. Nakonec bude satan, ďábel, který pomlouval Boží lid, uvržen do ohnivého jezera.

3.2 V potu tváře bude člověk dobývat svůj chléb, změna postavení ženy

Za porušení zákazu přichází na Adama a jeho ženu trest: „*S námahou z ní budeš jíst po všechny dny svého života. Bude ti vydávat trní a bodláčí a budeš jíst polní rostliny. V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, neboť jsi z ní vzat. Prach jsi a do prachu se navrátiš.*“ (1Mojžíšova 3:17-19) Zde Bůh oznamuje, že Adam zemře. Jen to nebude hned. A tak je to dodnes. Nejen, že lidé přišli o možnost jíst ze stromu života, ale změnili se pro ně zcela zásadně životní podmínky. V zahradě měli ideální podmínky pro život. Jídlo a všechno měli na dosah, prakticky bez námahy a nic je neohrožovalo. V zahradě pravděpodobně panovaly podmínky, které později popsal prorok Izajáš v 11 kapitole. Ty podmínky měly lidé rozšířit po celé zemi. Místo toho byli vyhnáni do prostředí, kde platil zákon silnějšího. Najednou si museli lidé jídlo obstarávat namáhavou prací.

Změnilo se i postavení ženy. Adam byl starší a v primitivním prostředí mimo zahradu v Edenu, musel začít plnit roli ochránce. Život v prostředí mimo zahradu se řídí zákonem silnějšího. Adam se přirozeně stal pánem rodiny. Bůh to oznámil ženě hned po zjištění toho, co se stalo: „*Ženě řekl: Velice rozmnožím tvé strádání a tvou úzkost, v bolestech budeš rodit děti; budeš dychtit po svém muži, ale on bude nad tebou vládnout.*“ (1Mojžíšova 3:16) Původně byla žena stvořena z Adamova žebra jako Adamův protějšek jemu ku pomoci. Není zde nic o panování nad ženou. Po vyhnání ze zahrady se žena stává na svém muži závislá.

Nešlo o nějaký trest z hněvu. V podstatě Bůh jen popsal důsledky změny, na něž musel reagovat. Vidíme, že Bůh nejedná jako všemohoucí bytost bez ohledu na spravedlnost. Neplatí vžitá náboženská představa, že Bůh může úplně cokoli, bez ohledu na právo ostatních. Naopak, hned od začátku jedná spravedlivě a zároveň milosrdně k lidem, protože jim sice odepřel, dodejme, že jen dočasně, právo na věčný život, ale udělal to proto, aby vytvořil prostor a možnost pro vyřešení celého problému, v němž se lidé stali obětí lsti.

3.3 Potopa a zkrácení lidského života

Dalším tragickým důsledkem, který z hadovy lsti vzešel, bylo zkažení poměrů na zemi. Někteří andělé porušili Boží řád a začali žít se ženami a plodit potomky, kvůli nimž se pravděpodobně na zemi rozmohlo násilí [\[11\]](#). Proto se Bůh rozhodl zničit první civilizaci, v níž se lidé dožívali téměř tisíce let a zachránil jen Noa s ženou a třemi syny s jejich manželkami. Zatopil zemi potopou, pravděpodobně tím, že nechal na zem spadnout vodu, která byla nad nebeskou klenbou [\[12\]](#).

Tím pro někoho možná překvapivě Bůh zachránil lidstvo před úplným zničením, protože křížení andělů s lidmi by nejspíš poškodilo lidskou populaci tak, že by nezbývalo než jí zničit.

A stále mějme na paměti, že ten had, který svedl první lidskou dvojici, by byl první, kdo by vznesl požadavek na zničení zkaženého Božího výtvaru, člověka. Od stvoření člověka neuplynulo ani 1 700 let, když Bůh dospěl k rozhodnutí, zničit původní svět potopou [\[13\]](#). Před tím, ale reagoval na křížení andělů se ženami i na zlo rozmáhající se na zemi rozhodnutím zkrátit život člověka. Doslova řekl: „*A Hospodin řekl: Můj duch nebude v člověku přebývat navěky, protože je tělo. Jeho dnů bude sto dvacet let.*“ (1Mojžíšova 6:3) Poprvé Bůh oznámil, že člověk nebude žít věčně, ale zkrátil jeho délku života na sto dvacet let. I z toho je vidět, že původně nebyl člověk stvořen pro krátký život. Proto zkrácení našeho života je jen dočasné.

3.4 Nové uspořádání a smlouva s celým lidstvem skrze Noa

Po potopě Bůh pozměňuje původní úkol, který dal lidem: „*Pak Bůh požehnal Noeho a jeho syny a řekl jim: Plodte a množte se a naplňte zemi. Bázeň před vámi a děs z vás padne na všechnu zemskou zvěř a na všechno nebeské ptactvo, na vše, co se hýbe na zemi, i na všechny mořské ryby: Jsou dány do vaší ruky. Všechno živé, co se hýbe, budete mít za pokrm. Jako jsem vám dal zelené rostliny, tak vám dávám všechno.*“ (1Mojžíšova 9:1-3) Člověk může nyní kromě ovoce a zelených rostlin jíst i maso a na ostatní tvorstvo uvedl strach z člověka, snad aby nedopadli všichni jako pták Dodo neboli Blboun neapný, který neměl přirozený strach z člověka a po té, co byl objeven námořníky, byl za krátko vyhuben, protože se vůbec nebránil, ani se před člověkem neskryval. Bůh tím reagoval na novou situaci, která po potopě nastala. Pravděpodobně po potopě zmizeli nejen některé druhy zvířat, ale i rostlin, změnilo se i podnebí a v některých částech země by se člověk bez masitého pokrmu neobešel. Tím Bůh stanovil nové principy rovnováhy, jež začal člověk porušovat, když panování nad vším pojal tak, že začal drancovat původní přírodu.

Ale to nejpodstatnější na nové situaci po potopě je smlouva, již uzavřel Bůh s Noemem a skrze něj i s celým lidstvem. Ta smlouva zní:

„Hle, já ustanovuji svou smlouvu s vámi a s vaším potomstvem po vás a s každou živou duší, která je s vámi, s ptactvem, s dobyt看kem a s veškerou zemskou zvěří s vámi; ode všech, kdo vyšli z archy, po všechnu zvěř země. Ustanovuji s vámi svou smlouvu, že již nevyhladím všechno tvorstvo vodami potopy a že už nebude potopa, která by zničila zemi. A Bůh řekl: Toto je znamení smlouvy, kterou kladu mezi sebe a vás i každou živou duší, která je s vámi, pro věčné generace. Na oblak jsem dal duhu, která bude znamením smlouvy mezi mnou a zemí. Když zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, připomenu si svou smlouvu mezi mnou a vámi i každou živou duší v celém tvorstvu a voda se již nestane potopou, aby zničila všechno tvorstvo.“ (1Mojžíšova 9:9-15)

V této smlouvě je i zahrnuto, následující: „*Ano, vaši krev, krev vašich životů budu vyhledávat. Budu ji vyhledávat od každého zvířete. I od člověka -- to jest od jeho bratra -- budu vyhledávat život člověka. Kdo prolévá krev člověka, jiným člověkem bude prolita krev jeho. Vždyť k obrazu Božímu učinil Bůh člověka.*“ (1Mojžíšova 9:5,6) Ta smlouva platí dodnes a na jejím základě bude lidstvo v závěru tohoto věku i souzené. Připomene jí posel, v jehož popisu je i duha, jako připomínka smlouvy Boha s lidstvem, uzavřenou s Noemem [\[14\]](#).

3.5 Babylónská věž a rozeznání lidstva

Lidé se usadili v Šineáru (v Mezopotámii) a začali stavět město a vysokou věž, která měla skončit, až v nebi, aby si udělali jméno a aby se nerozptýlili po celé zemi. Bůh viděl, že jsou neústupní a hned na počátku svých dějin porušují Boží vůli, aby se rozmnožili a naplnili zemi [15]. Naopak, začali stavět město a věž, aby se nerozptýlili. Z dějin civilizací víme, že všechny, které známe, po určité době rozkvětu upadaly a relativně brzo zanikaly. Kdyby Bůh nezmátl lidem řeč a nerozehnal je od sebe, hrozilo opět riziko, že lidstvo skončí v úpadku a bude zralé pro zánik dříve než by byly vyřešeny všechny sporné otázky, jež vznesl Boží odpůrce vůči Bohu, jeho právu vládnout a vůči kvalitě stvoření. Úpadek lidstva by satan jistě svedl na špatné stvořitelovo dílo. Možná ještě žil Noe, když se lidé rozhodli pro stavbu města a věže. Měli vědět, že jednájí proti Božímu záměru. Jedna vláda by omezovala svobodný rozvoj jednotlivých rodin a ras. Lidé ještě nedospěli tak, aby jim Bůh dovolil vytvořit vlastní celosvětovou vládu, kterou povolil později, až když Babylónskému králi Nebúkadnesarovi ve snu oznámil, že mu dává vládu nad vším lidstvem, nad celou zemí. Stavba věže byla vlastně prvním pokusem lidí o bohorovnost, která jim nepříslušela.

3.6 Vyvolení národa, další krok k záchraně lidstva

Bible se podrobně nezabývá pozadím, které ovlivňovalo dějiny lidstva. Ale ty nejpodstatnější informace nám sděluje. Například v Jobově knize, hned na začátku je popsán spor v nebi o kvalitu člověka. V Danielově knize se dozvídáme, že každý národ má svého nebeského ochránce [16] a ti ovlivňovali jejich osudy a nejspíš i svým způsobem vychovávali, až do Danielovy doby lidské národy. I Bůh si ve své době vyvolil národ, na němž ukázal svůj způsob vládnutí a výchovy. Na svědectví nejen lidem, ale patrně i andělům a ostatním bytostem v nebesích. Když uzavíral Bůh smlouvu s praotcem vybraného národa, Abrahámem, rovnou mu řekl, že v jeho potomku dojdou požehnání všechny národy lidstva.

Všechny uvedené Boží zásahy do vývoje lidstva na počátku naší existence, mají za cíl odvrátit záhubu lidstva. Musí přitom jednat spravedlivě, aby jeho vláda mohla být uznána v nebi za svatou. Proto mohl prorok Izajáš napsat: „*Vždyť když se dějí tvé soudy na zemi, obyvatelé světa se učí spravedlnosti.*“ Bůh vším, co činí, po celou naši existenci, sleduje záchranu člověka nejen pro náš krátký život, ale i možnost opět získat život trvalý. Vlastně až do Ježíšova příchodu na zem brání tomu, aby se lidé dostali do slepé uličky a nemuseli být zničeni, nebo se nezničili sami dříve, než bude vyřešen spor v nebi.

3.7 Zatím nejdůležitější okamžik, Ježíš na zemi

Nic v dosavadních lidských dějinách nemělo takový význam jako Ježíšův příchod na zem s posláním definitivně ukázat, že člověk v těle, které má od Stvořitele může žít bez hříchu a je stvořen dobře. To se mu podařilo, protože byl shledán bez hříchu a protože dobrovolně podstoupil smrt, ač byl spravedlivý, vykoupil naše životy a položil základ naší naděje na odpuštění hříchů a na trvalý život do budoucna.

Definitivně byl vyřešen spor ve druhých nebesích, ale stále jsme sledováni anděly, zda se podaří Ježíšovi, který byl vzkříšen a je v nebi u Otce, vychovat dostatek jedinců ze všech národů, kmenů, ras a jazyků pro královské a kněžské funkce v blížící se Boží vládě.

Všechny popsané události a všechno další, co je v Písmu zapsané, dávají dohromady konkrétní a pravdivé svědectví o nepolevujícím úsilí Boha יהוה (JHVH) o očistění vlastního jména a s tím spojenou záchranu člověka.

4 Svobodná vůle a svobodná volba

Jedním z klíčových objevů našeho biblického badatelství je odhalení významu naší svobodné vůle v Božím řešení záchrany člověka. Bůh od samého počátku vychovává člověka ke svobodě „božích dětí“ [\[17\]](#). Nejde o nic jednoduchého, protože Boží odpůrce, který vydal lidstvo marnosti, se rád představuje jako Světloňoš [\[18\]](#) a láká lidstvo na klamné představy o svobodě založené na nezávislosti na svém Stvořiteli. Proto dnes lidstvo svého Stvořitele nezná a jeho světlem se stala tma. Proto si mnozí lidé vůbec neuvědomují, že se boží odpůrce snaží omezit jejich i naší svobodnou vůli a zmenšuje možnosti naší svobodné volby. Svobodná vůle a svobodná volba jsou dvě strany jedné mince, zvané svoboda. Kdo nemá svobodnou vůli, nedokáže využít všechny možnosti svobodné volby, které má. A když chybí znalost možností volby nebo je možnost svobodné volby potlačena je svobodná vůle nevyužitelná. Nechceme zde filozofovat, ale musíme o svobodné vůli a volbě pohovořit, protože přímo souvisí s hlavním tématem Bible. Oním tématem je volba mezi životem a smrtí nebo lépe volba mezi cestou k životu a cestou k smrti. Jde o velmi důležité téma, protože jde doslova o život. Alespoň podle slov našeho Pána Ježíše: „*Vejděte těsnou branou, protože široká je brána a prostorná cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kteří ji vcházejí. Jak těsná je brána a zúžená cesta, která vede do života, a málo je těch, kdo ji nalézají!*“

Prosím, věnuj pozornost i další kapitole, protože ti může pomoci poznat, jak jsme obelstřováni a postupně zbavováni svobodné vůle i možnosti svobodné volby. Přitom máme stále možnost volby mezi Bohem nabízenou cestou k záchraně a trvalému životu a mezi cestou ke smrti bez další naděje na trvalý život. Jen si to musíme uvědomit.

4.1 Jak Bůh respektuje svobodnou vůli člověka?

V POPULI vysvětlujeme, že svobodná vůle je člověku dána jako perspektiva k níž se má vyvíjet, protože míra práva na svobodnou volbu je dána mírou zralosti jedince nebo společnosti. Člověk nebyl od počátku vybaven zkušenostmi a všemi znalostmi, které získal až během svého dalšího vývoje. Starší představa, že Bůh stvořil člověka absolutně dokonalého je mylná. Na počátku byl člověk jako zdravé dítě plně připravené pro zdravý vývoj od narození až do dospělosti, aby mohl trvale žít. Smrt neměla být završením našeho života, ale naopak, měli jsme dospět k vyšší úrovni existence, současně s vyšší mírou zralosti a svobodné vůle. Naše míra svobodné vůle má růst s tím, jak duševně a duchovně dospíváme. Mnohdy se děje pravý opak.

Svoboda a svobodná vůle jsou dnes často diskutované pojmy v souvislosti s přibýváním zákonů, které svobodu a svobodnou volbu jednotlivce i celých národních států omezují. Přirozená touha člověka po svobodě byla a je zatím využívána hlavně k revolucím a převratům všeho druhu. Připomeňme jen známé heslo Velké Francouzské revoluce „Liberté, égalité, fraternité“ ([česky svoboda, rovnost, bratrství](#)). Svoboda je v něm na prvním místě. Podobně

využívaly touhu po svobodě všechny další revoluce. I ty dnešní. Národy zemí Českých, Moravských a Slovenska zažily za posledních sto let hned tři povstání, v nichž touha po svobodě od útlaku a nespravedlnosti byla využita k nastolení nové moci, nové formy vlády. Naplnily se při tom představy většiny lidí o svobodě a sociální rovnosti? Posuď sám. Rozpad Rakousko-Uherska umožnil svobodu jím ovládaných národů od cizí nadvlády (alespoň na první pohled), ale nová samostatná republika nezabránila novodobému otrokářství založeném na nerovném postavení pracovní síly v rychle se rozvíjejícím kapitalistickém systému. Nesvobodu a nerovnost feudální vystřídal nesvoboda a nerovnost ekonomická a sociální. To se snažili změnit komunisté a vyvolali po válce povstání za svobodu od kapitalistické ekonomické nesvobody a za sociální rovnost. Jak už to bývá, vítězové splnili své cíle jen zčásti. Kapitalistickou ekonomickou nadvládu sice odstranili, ale rovnost sociální byla jen částečná, Noví vládcové si zase byli rovnější, než většina občanů a požívali výhod, které byly pro ostatní občany nedostupné. Ale i tato částečná rovnost byla vykoupena za cenu nesvobody duchovní a za cenu svobody osobní v ještě větším rozsahu, než bylo v kapitalistické společnosti. Nemohlo to dopadnout jinak než dalším povstáním. Výsledkem tzv. sametové revoluce v Československu a dalších převratů v ostatních státech bývalého sovětského bloku je opět ekonomické otroctví způsobené hlavně rostoucí zadlužeností, která je navíc mediálně podporovaná. Opět je i nerovnost sociální, což je vidět například v soudním systému. Kdo má větší vliv a postavení ve společnosti nebo má na drahého právníka, může zůstat prakticky bez trestu. K tomu se přidává rostoucí šikana národních i nadnárodních vládců. Svobodná vůle člověka je obcházena vymýšlením nových a nových zákonů omezujících možnost volby v běžných životních situacích. Například jsou to zákony omezující nákup nebo prodej za hotové peníze. V některých zemích se smí za hotové peníze obchodovat jen ve velmi malém rozsahu. Jiné zákony omezují možnost volby ve zdravotnictví pod záminkou ochrany zdraví a ze stejných důvodů jsou přijímány zákony omezující práva soukromého podnikání. Současně jsme prakticky nepřetržitě vystavováni mediálnímu a „výchovnému“ vlivu, který nepřispívá k rozvoji svobodné vůle, ale spíše naopak. Lidé jsou dnes spíše vedeni k závislosti na pravidelných dávkách zábavy, která je stále primitivnější, hrubší, lascivnější (česky necudný, chlípny, smilný), na telenovelách o ničem, na žádostech vyvolaných reklamou a různými pořady, které přímo nebo nepřímo propagují dosažení určité životní úrovně, jako snad hlavního smyslu života. Ten výčet by mohl pokračovat ještě dlouho, ale důležité je uvědomit si, jak je naše svoboda postupně omezovaná všemi dostupnými prostředky. Člověk to ani nepozoruje. Uvědomí si to často, až když se mu přihodí něco, co ho donutí k zamyšlení.

Ať se podíváme do jakékoliv oblasti života, narážíme stále častěji na překážky omezující svobodnou volbu člověka. Vždy pod záminkou nějakého dobrého úmyslu nebo obecně prospěšného zájmu. V té souvislosti si připomeňme slova apoštola Pavla: „*Až budou lidé říkat: >>Je pokoj a bezpečí<<*“ (1 Tesalonickým 5:3; KLP [\[19\]](#)) Trochu rozporuplná věta. Nezdá se ti? Co je špatného na tom, že lidé dosáhnou pokoje a bezpečí? Nic. Špatný je způsob, jakým má být pokoj a bezpečí dosaženo a základ, na němž má být postaven. Jsme očitými svědky a účastníky procesu, který má vést k totalitnímu uplatňování moci, k absolutní kontrole, k zúžení rozsahu svobodné volby a k úplnému ovládnutí našich životů. Moderní technologie to dnes již umožňují a v podstatě se hlavně pracuje na tom, aby lidé oklamání svými volenými vládci, přijali absolutní kontrolu a ovládnutí svých životů, jako nezbytnou nutnost.

Zkušenost s Boží vládou je přesně opačná. Když Izraelité neměli krále, ale vládl nad nimi sám Bůh, poslední soudce nad Izraelem, Samuel, napsal, že: „*V oněch dnech nebyl v Izraeli král; každý dělal, co bylo v jeho očích správné.*“ (Soudců 21:25)

Často se setkáváme s námitkou, že kdyby existoval Bůh nebo mu na nás záleželo, nemohl by jen nečinně přihlížet, jak se lidé vraždí, zotročují, umírají hladu, epidemiemi a jak malá skupina bohatých a mocných zneužívá svého postavení na úkor zbytku čím dál více bezmocnějšího světa. A tato námitka se bude objevovat tím více, čím více bude zřejmé, že nás tito mocní chtějí zcela ovládnout, ve všech ohledech a učinit z nás poslušné nepřemýšlející tvory, s nimiž si budou moci dělat, co budou chtít. Boží výchova nás má také dovést k míru a bezpečí, ale skrze lepší osobnost a výchovou k ušlechtilým a kreativním vlastnostem, které samy o sobě přispívají k pokojným a dobrým vztahům a k míru a bezpečí.

Když Bůh existuje a má pro nás lepší nabídku než služebníci jeho odpůrce, proč to připouští? Asi to mnohé překvapí, ale Bůh to připouští, protože respektuje svobodnou vůli člověka (a všech inteligentních bytostí se svobodnou vůlí) doopravdy, nejen na oko. Lidé musí sami poznat, že on s nimi jedná k jejich dobru. Proto uzavírá s lidmi smlouvy, které umožňují poznat Boha, jeho úmysly a pojetí spravedlnosti a hlavně nefalšovanou lásku. Nebere svévolně lidem svobodnou vůli a svobodnou volbu, ale teprve na základě smluv žádá po lidech to, na co má právo. Jedná s lidmi, jako se svéprávními jedinci se svobodnou vůlí. Nejznámější smlouvu uzavřel Bůh s potomky Abraháma, kterému dal ještě dříve zaslíbení, slibující záchranu a požehnání nejen pro jeho potomky, ale skrze jeho potomka [\[20\]](#) dojdou záchrany a požehnání i ostatní národy. Smlouva s Izraelity měla mimo jiné ukázat spravedlivé a zdraví prospěšné zákony a předpisy i na svědectví okolním národům, protože měla odhalit hřích a byla zároveň stínem věcí budoucích [\[21\]](#). Kristus, který je tím potomkem, v němž dojdou požehnání všechny národy země je dalším důkazem a příkladem Božího přístupu k naší svobodné vůli. Ke Kristově smlouvě se může připojit člověk zcela svobodně, podle vlastní vůle. Obracení na víru a činění Kristových učedníků násilím je proti duchu Božímu. Bůh nepotřebuje slepě poslušné jedince, jako to vyžaduje například Islám, proč by nám jinak dával svobodnou vůli. Bůh má zájem na rozvíjení naší svobodné vůle. Proto v patřičné době dovolil, aby si lidé vládli sami nad sebou a přesvědčili se sami, jestli je to k jejich prospěchu nebo škodě.

Z toho plyne, že Bůh ve skutečnosti respektuje svobodnou vůli i svobodnou volbu člověka víc než člověk sám. Proto v Izraeli v době, kdy neměli krále, ale vládl jim sám Bůh [\[22\]](#), mohl každý dělat, co uznal za správné. Se všemi důsledky. Kniha Soudců je poutavým svědectvím o Božím způsobu kralování. Bůh respektuje svobodnou vůli člověka, proto připouští, aby lidé dělali, co uznají za vhodné. Později dovolil, aby si lidé vládli sami, dokud se neukáže, že vláda člověka nad člověkem vede jen k jeho škodě. Až se podaří poslední lidské vládě dosáhnout stavu, kdy lidé budou říkat „Je pokoj, nic nehrozí“ bude to jen díky nesvobodě, absolutní kontrole každého jedince, muže, ženy i dítěte a na úkor svobodné vůle a možnosti svobodné volby všech poddaných totalitní vládě [\[23\]](#).

4.2 Svobodná vůle a svobodná volba mezi životem a smrtí

Bez svobodné vůle a možnosti svobodné volby bychom byli jako otroci. To není Boží záměr. Jak už bylo řečeno, boží odpůrce zavedl lidstvo do marnosti, ale Bůh nám díky Ježíšově výkupní oběti vrátil možnost volby mezi nadějí na trvalý život a smrtí bez naděje na trvalý život. A boží odpůrce satan dělá opět všechno proto, abychom o této volbě nevěděli nebo jí nebyli schopni svobodně učinit.

Svobodná vůle byla u počátku všech problémů lidstva. Když Bůh stvořil muže a ženu, naše prarodiče, postavil je do zahrady v Edenu, kde jim zakázal jíst jen z jediného stromu, stromu poznání dobrého a zlého, aby nezemřeli. I Bůh dal lidem jedno omezení pod trestem smrti. To se může zdát jako Boží nařízení omezující svobodnou vůli člověka. Ze stromu života, který byl v zahradě také, jim ale nezakázal jíst. Had, který svedl ženu, aby porušila jediný zákaz, který od Stvořitele dostala, argumentoval takto: „*Had ženě řekl: Jistě nezemřete, neboť Bůh ví, že v den, kdy z něho budete jíst, se vaše oči otevrou a budete jako Bůh, budete znát dobré a zlé.*” (1Mojžíšova 3:4,5). Jinými slovy had Boha nepřímě obvinil, že omezuje člověka o znalost dobrého a zlého a tím i o možnost volby mezi dobrem a zlem. Naznačil tak, že lidé dostali jen velmi omezenou svobodnou vůli. Ve skutečnosti se o svobodnou vůli každého z nás vede dodnes tvrdý boj. Proč? Pojem svobodná vůle v sobě zahrnuje schopnost volit, a zároveň možnost a právo svobodně si zvolit, kteroukoliv ze všech existujících možností. Víme, že v zahradě byl i strom života. Znamená to, že člověk nebyl hned od počátku stvořen jako nesmrtelný tvor. Ale zároveň přítomnost stromu života svědčí o tom, že člověk nebyl stvořený pro umírání, ale pro trvalý život. Jinak by přítomnost stromu života v zahradě postrádala smysl. Jeho přítomností v zahradě dal Bůh lidem možnost a právo zvolit si trvalý život. Ale na to měli postupně přijít sami. A o tuto možnost chtěl had naše prarodiče a jejich potomstvo, tedy nás, připravit. S jistotou věděl, že po požití plodů ze stromu poznání lidé nezemrou hned, proto řekl ženě „*Jistě nezemřete*”, ale věděl také, že důsledkem porušení Božího zákazu bude lidem zakázaný přístup ke stromu života, takže nakonec každý člověk zemře. Vidíme, že hadova lákavá nabídka větší míry svobodné vůle a většího poznání v sobě skrývala velké nebezpečí pro ně i pro jejich potomky pokud jde o vyhlídky trvalý život. Had mistrně využil nezkušenosti a nevědomosti našich prarodičů, především ženy [\[24\]](#) a svedl jí k překročení Božího zákazu. Bůh však lidi nezatratil. Dal nám hned na začátku naději, že hadovo lstivé a podvodné jednání bude potrestané a že potomstvo ženy nad hadem nakonec zvítězí:

„A Jehova Bůh řekl hadovi: Protože jsi to učinil, buď proklet a vyvržen od všech zvířat a od veškeré polní zvěře, budeš se plazit po břiše a žrát prach po všechny dny svého života. A pološím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi sítě tvé a síť její; ono tobě rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.” (1Mojžíšova 3:14,15)

Bůh tím mimo jiné řekl, že potomstvo ženy přemůže hlavu hada. Hlavou hada je bezesporu satan [\[25\]](#). On je prvopočáteční příčinou umírání lidí. Odstranění původní příčiny našeho umírání otevírá možnost opět získat trvalý život. A to je nejvyšší míra volby, kterou dnes máme. Had, který se mezitím změnil na satana (Božího odpůrce) to dobře ví a proto se všemožně snaží zabránit nám, abychom si tuto možnost volby uvědomili. Používá všechny myslitelné způsoby. Nemohl Bohu zabránit, aby lidem volbu mezi trvalým životem a smrtí otevřel, ale dělá všechno proto, aby lidé zaslepeně tuto možnost zavrhlí nebo nebyli pro závislost na pomíjivých žádostech, Boží nabídku cesty k trvalému životu schopní využít.

Jedna věc je mít právo si zvolit, druhá věc je být schopen si zvolit. A zde dochází nejčastěji ke klamu, sebeklamu, iluzi a neuvědomění si míry vlastní svobodné vůle. Výrobci reklam, politici, mistři propagandy, novináři a všichni, kdo mají možnost ovládat média a další prostředky, jimiž mohou působit na myšlení a mínění ostatních lidí vědí, jak snadno lze manipulovat s vůlí ostatních. Víme vůbec, jak opravdu vypadá svobodná vůle? Vždyť jsme neustále manipulováni a naše poznání je jen částečné. Přibývá lidí, kteří si uvědomují, že lež a klam je všeobecně používaný nástroj mocných k ovládání ostatních lidí. Je vůbec možné mluvit o svobodné vůli, když se rozhodujeme na základě lživých a klamavých informací? Lze namítnout, že svobodná vůle nesouvisí se správností rozhodování. To je pravda. Ale je stejná úroveň svobodné vůle malého dítěte, dospívajícího člověka a dospělého zralého člověka? Už z porovnání těchto

věkových kategorií lidí je patrné, že úroveň svobodné vůle jednotlivých věkových skupin je jiná. A právě o ní jde. Malé dítě je závislé na svých rodičích. Dospívající člověk je omezen svými malými zkušenostmi a teprve u dospělého člověka se dá mluvit o skutečné svobodné vůli. I dospělý člověk je však omezovaný svými závislostmi, předsudky a mírou poznání. Proto je dnes vynakládáno takové úsilí na vytváření všemožných závislostí. A na to, aby lidé ani v dospělém věku byli, co nejméně duševně a duchovně zralí. Úsilí je zaměřené hlavně na mladé lidi. Dá se říct, že už od nejútlejšího věku. Reklama v nás cíleně vyvolává touhy po věcech spojených s vyšší životní úrovní nebo v nás živí iluzi, že různými preparáty si vylepšíme zdraví, či životní vitalitu a vyvolává v nás touhy po všem možném i nemožném. K tomu jsou potřeba peníze. Čím dál víc peněz. Jsou nám v reklamách nabízené lákavé půjčky a než se nadějeme, jsme v ekonomickém otroctví dluhů, které často splácíme celé roky a mezitím se nabalují další dluhy, kvůli uspokojení dalších uměle vyvolaných žádostí. Kdo tedy může mluvit o skutečné svobodné vůli? Ti nejbohatší? Cesta k bohatství je však často velmi těžká a vede mnohdy skrze obětování ušlechtilých duchovních hodnot člověka. Už jsi asi slyšel, že kvůli bohatství leckdo zaprodal duši ďáblu. Nejde přitom zdaleka jen o pohádkový námět a nejde jen o doslovné splnění. Všechno, co vede do otroctví chorobné závislosti na čemkoliv je nepřátelské dílo.

Míra svobodné vůle je dána **rozsahem míry osobní schopnosti zvolit, mezi možnostmi, o nichž víme a jsme schopní je přijmout nebo odmítnout**. Kdo je závislý a otročí svým žádostem, má omezenou svobodnou vůli. Kdo neumí odmítnout lákavou, ale nebezpečnou nabídku nebo se nechá vydírat ze strachu má také omezenou míru svobodné vůle. Volba mezi trvalým životem a smrtí přitom vyžaduje, alespoň tolik svobodné vůle, kolik je zapotřebí k přijetí naděje na záchranu, kterou máme díky Ježíšově výkupní oběti. Je více než jisté, že satan bude stupňovat tlak na každého, kdo by Boží nabídku volby mezi trvalým životem a smrtí chtěl přijmout.

4.3 Zápas o svobodnou volbu a svobodnou vůli

Na lidské dějiny se dá dívat z více úhlů pohledu. Jsou například dějinami různých vlád a událostí o nichž se Bible vůbec nezmiňuje. Ale Bůh nám v Bibli předkládá tu část dějin lidstva, v níž ukazuje, co musel a co ještě musí vyřešit on a co musíme udělat my, aby skutečná naděje na naši záchranu byla reálná. Po potopě Bůh zabránil, aby si nezralí lidé hned na začátku nových dějin vytvořili vlastní celosvětovou vládu (1Mojžíšova 11 kapitola). Zabránil tak vzniku lidské totality, která by přivedla lidstvo k záhubě dříve, než by lidstvo stačilo dospět. Podle dochovaných památek a písemností, po zmatení jazyků a rozehnutí lidských rodů, sloužily všechny národy, jazyky a kmeny různým bohům, takže lidští vládci nebyli nezávislí, ale byli služebníci a zástupci svých bohů. Platí to i pro Izrael a jeho krále. Přesto se Boží vláda nad Izraelem lišila od jiných vlád, protože v době soudců, když Izrael ještě neměl krále, měl lid nezvykle vysokou míru svobody. Připomeň si slova (Soudců 21:25 EP [\[26\]](#)). Bůh Jehova sám toto období označil za dobu, kdy vládl nad celým Izraelem on sám: „*Uposlechni lid ve všem, co od tebe žádají. Vždyť nezavrhli tebe, ale zavrhl mne, abych nad nimi nekraloval.*“ (1Samuelova 8:7 EP).

Z toho plynou dva důležité poznatky. Boží vláda lidu dávala lidu velký prostor pro svobodné jednání každého z nich. I když se Izraelci smluvně zavázali dodržovat Boží zákon, který dostali skrze Mojžíše, Bůh jim ponechal dostatek svobodné volby, aby si každý dělal, co uznal za

správné a získával přitom zkušenosti. Nevykonával nad nimi žádný absolutní dozor a zasahoval hlavně, když ho o to sami prosili, aby je vysvobodil z problémů, které si způsobili svým špatným jednáním.

Druhým poznatkem, který vyplývá z prvního, je fakt, že Bůh od počátku vychovává svůj lid tak, aby se rozvíjela svobodná vůle každého, kdo je s ním ve smlouvě. Přestože měl podle smlouvy, kterou s Izraelem uzavřel, právo trestat každého za jeho špatné jednání, nevyužíval Bůh své moci na úkor rozvoje svobodné vůle lidu. Jeho výchova měla lidu ukázat, že ke svobodné vůli patří i odpovědnost za své jednání a Boží lid má mít smysl pro spravedlnost a právo. Tresty proto nutně přicházely, ale byly to tresty, které Izraeli ukazovaly Boží spravedlnost, a že se vyplatí dodržovat Boží nařízení, protože jsou na ochranu života. Je to podobné jako vztah nedospělých potomků a rodičů.

Většina Izraelců přesto jednala dál špatně, čím dál hůř. Ukázalo se totiž, že čím více Bůh napomínal lid skrze své proroky a čím více je nechal trápit důsledky jejich špatného jednání, tím byli umíněnější a zatvrzelejší místo toho aby si přiznali své chyby a měnili se k obrazu Božímu. Vymohli si na Bohu krále, jaké měli i okolní národy a jednali stále svéhlavěji. I ostatní národy dospívaly k okamžiku, kdy se budou chtít rozhodovat o své existenci samostatně, nezávisle na jakémkoliv Bohu. Bůh se proto rozhodl dát lidem možnost, aby si vládli a určovali sami, co je pro ně dobré a co špatné. To je další z Božích vlastností. Je nestranný a dává všem bez výjimky možnost rozvoje, abychom získali zkušenost potřebnou ke svobodné volbě k záchraně. Už víme, že Bůh má zájem, aby lidé rozvíjeli svou svobodnou vůli a dal lidem právo vládnout si sami. Oznamil to lidem skrze babylonského krále Nebúkadnesara prostřednictvím snu o veliké soše strašného vzhledu. Výklad snu Bůh poskytnul svému prorokovi Danielovi a ten výklad tlumočil pohanskému králi. Z výkladu snu vyplývá, že od vlády babylonského krále začal věk, kdy může vládnout člověk nad člověkem a dokonce může vytvořit i celosvětovou vládu. Bůh chce, aby nejen Izraelité, ale všechny národy, rasy, kmeny a jazyky na zemi svobodně poznaly, jestli si můžou vládnout sami bez Boha ku prospěchu celého lidstva i svému vlastnímu. A v těchto podmínkách probíhá boj o svobodnou vůli každého člověka. Ukáže se, kdo záměrně omezuje svobodnou vůli každého z nás, kdo se snaží, abychom neviděli možnost volby mezi životem a smrtí.

4.4 Poslední generace tohoto věku

Na internetu je možné narazit na výrok kohosi, jehož kandidát nebyl úspěšný ve volbách, že si počká, až vymřou příznivci vítězného protikandidáta a pak volby spolehlivě vyhraje jeho kandidát. Svůj výrok logicky doložil výsledky volebních průzkumů, z nichž prý jednoznačně vyplývá, že jeho kandidáta volili především mladší voliči, žijící převážně ve velkých městech. Znamená to, že až vymře starší generace, která ještě není tak snadno zmanipulovatelná současnou propagandou a nenechá se tak snadno oklamat, budou mít politici „své“ voliče pod kontrolou?

Ano, člověk se neustále vyvíjí. Slovo vývoj, ale neznamená automaticky změny k lepšímu. Vzpomeňte si ze školy na termín „doba temna“, která nastala po zániku antické Římské říše. Vývoj lidstva není úplně nahodilý ani přímočarý stejnosměrný, jak by se mohlo zdát. A nevyvíjí se každý stejným směrem. Prostě nejde jednoduše říct, že vývoj je buď jen k lepšímu, nebo jen

k horšímu. Obě strany, Bůh i jeho odpůrce působí na vývoj člověka, byť nepřímo i dnes ve věku vlády člověka nad člověkem. Bůh má své zastoupení především ve svém slovu, Bibli a ve svých služebnících hlásících se k jeho smlouvě (myšleno k jedné ze dvou. Buď ke Kristově, nebo k Mojžíšově). Jeho odpůrce ovládl se svými služebníky všechny světské nástroje umožňující ovládání lidí. Jde o komplex nástrojů založených na moderních technologiích. Sem patří hlavně sdělovací prostředky. Ovšem na možnostech ovlivňování myšlení lidí pracují i vědecké týmy. A jsou to i zbraně a mocenské nástroje používané k potlačování násilných protestů, dále kultura, která je stále více živočišná, primitivnější, lascivnější a stále více bezduchá, podněcující více primitivní živočišnost než duchovní rozvoj a čistotu. Dnešní technologie umožňují působit téměř v celosvětovém měřítku a mocní se svými služebníky se zaměřují na nastupující generaci, aby jí měli takovou, jakou jí potřebují mít.

Náš pán Ježíš nás v evangeliích upozorňuje na nestejnsměrný vývoj lidstva v podobenství o pšenici a plevelu:

Matouš 13:37-40: „*I přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: „Vylož nám to podobenství o plevelu na poli.“ On jim odpověděl: „Rozsévač dobrého semena je Syn člověka a pole je svět. Dobré semeno, to jsou synové království, plevel jsou synové toho Zlého; nepřítel, který je zasel, je Dábel. Žeň je skonání věku a ženci jsou andělé. Jako se tedy sbírá plevel a pálí se v ohni, tak bude při skonání tohoto věku.“*

Podle tohoto Ježíšova podobenství jsou ve světě dva druhy lidí, kteří se spolu vyvíjejí, ale každý jiným směrem. Zatímco jedni se vyvíjejí k dobrému, druhí ke zlému výsledku. Podle Ježíše bude tento vývoj lidí probíhat, až do okamžiku, kdy dobré i zlé dozraje.

Matouš 13:24-30: „*Království Nebes je podobné člověku, který na svém poli zasel dobré semeno. Zatímco lidé spali, přišel jeho nepřítel, rozesel mezi pšenici plevel a odešel. Když pak osení vyrostlo a nasadilo na klas, ukázal se i plevel. Přišli otroci toho hospodáře a řekli mu: „Pane, cožpak jsi nezasel na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?“ On jim odpověděl: „Nepřítel člověk to udělal.“ A otroci mu řekli: „Chceš tedy, abychom šli a posbírali jej?“ On však řekl: „Ne, abyste snad při sbírání plevele nevytrhli z kořenů spolu s ním i pšenici. Nechte, ať obojí roste spolu až do žně; a v čas žně řeknu žencům: Nejprve posbírejte plevel a svažte ho do otýpek, abyste jej zcela spálili, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.““*

Z Ježíšových slov je zřejmé, že poslední generace, která zažije žně, bude hodně rozdělená. Synové Zlého dělají všechno, co můžou, aby udusili všechno dobré, stejně jako plevel když se přemnoží, brání obilí na poli, aby vydalo dobrou úrodu.

Poznáváme to i v každodenním životě. Rodiče mladé generace stále nejvěřičněji a bezmocněji hledí na své potomky. Mnozí nechápou, co se to s jejich syny a dcerami děje. Proč jsou čím dál víc „sobečtí, chtějí peněz, chlubití, domýšliví, ..., rodičů neposlušní, nevděční, ..., bezcitní, nesmířliví, pomlouvační, nevázaní, hrubí, nepřátelští k dobrému, zrádci, lehkomyšní, nadutí, milující rozkoš ...“ (2Timoteovi 3:2-4). Rodiče za to vždy sami nemohou. Naštěstí takoví nejsou zdaleka všichni, ale míra projevů uvedených vlastností a jednání roste s každou nově nastupující generací. Musíme zde uvést, že běžně je věk jedné generace uváděn v rozmezí 25 - 40 let. Bible stanovuje věk jedné generace národa na 70 - 80 let [\[27\]](#). Není náhodou, že evropské národy nejdříve nesly největší tíhu dvou nejstrašnějších válek v lidských dějinách během 31 let, od roku 1914 - 1918 a 1939 - 1945, aby potom Evropa zažila prakticky 70 let míru, když nebudeme počítat války v bývalých Jugoslávských republikách. Krutost, bezcitnost a ničivost, jak se projevil v obou světových válkách, velmi změnila myšlení a hodnoty, morální a mravní

měřítka jednotlivců i společnosti zejména v Evropě a severní Americe. A co se stalo v následujících více než 70 letech relativního klidu a míru? Hodně. Velmi zesílil vliv médií na myšlení člověka. Skrze takzvanou kulturu šířenou už nejen v knihách, ale hlavně v televizích, kinech a v posledních desetiletích hlavně na internetu je dál měněno myšlení a hodnoty lidí. Audiovizuální technika znamená doslova revoluci v působení vlastníků těchto prostředků na velkou většinu lidí.

Zejména ve městech se neustále zvětšuje závislost lidí na systému, protože životně důležité produkty, tj. potraviny, energie, zařízení do bytu, oblečení je v rukou státu nebo velkých nadnárodních ekonomických subjektů. Dokonce i zemědělské plodiny dnes produkuje velmi málo lidí a naprostá většina obyvatel je závislá na jejich velkoprodukcí, zpracovatelském průmyslu a distribuci. Současný životní styl ve městech neumožňuje existenční nezávislost. Život ve městech přispívá k odtržení od vazeb na přirozené zdroje základních životních potřeb. To vede k odcizení od reálných měřítek a hodnot, které jsou opravdu důležité pro život. Lidé žijící ve velkých městech jsou čím dál víc obklopeni spíše virtuální realitou, než tou skutečnou. Neuvědomují si křehkost všech jistot, jež jim sice často pohodlný, ale leckdy dost marný život ve městě nabízí. Lidé čím dál silněji pociťují zrychlování ubíhání času. Příčin je více. Mezi nejčastějšími je stereotypní neustále se opakující koloběh každodenního života, jenž není nepodobný stereotypu koloběhu života zvířat ve stájích, chlévech a drůbežárnách v zemědělské velkovýrobě.

Vytrácející se vazba na skutečné hodnoty je dobře vidět na penězích. Za posledních přibližně 150 let prodělali peníze velkou proměnu. Od mincí ražených ze skutečného zlata, stříbra, mědi a jiných kovů přešlo obchodování k papírovým bankovkám a státovkám, které sice byly po určitou dobu formálně kryté zlatem, ale když chtěli někteří majitelé velkého množství papírových dolarů směniti papírové peníze za zlato, stát rychle zlaté krytí zrušil. Dnes se díky digitalizaci provádí stále větší objem obchodů v elektronické podobě, kde se pracuje jen s digitálními čísly, které nemusí být vůbec kryté skutečnou hodnotou. Vzniká virtuální kryptoměna, peníze bitcoin [\[28\]](#). Taková měna nepodléhá žádným objektivním pravidlům, protože její množství neurčuje skutečné množství cenného kovu nebo množství skutečně vytvořené reálné hodnoty. Pravidla používání Kryptoměn budou určovat ti, kdo je budou mít pod vlastní kontrolou. Lidé budou za svou práci odměňováni virtuálními čísly na kontech svých elektronických účtů, které budou moci být kdykoliv zablokované. Pilně se na tomto systému pracuje. Například ve Švédsku jsou už dnes banky, které vůbec nepřijímají, ani běžně nevydávají peníze v hotovosti.

Rychle se mění vzdělávací a sociální systém, který postupně oslabuje a rozbíjí tradiční rodinné vazby. Přibývá zemí, kde vzdělávací systémy zavádí výuku, dříve nemyslitelných nauk o vnímání pohlaví, postavení dítěte vůči rodičům a vnímání role muže a ženy v rodině. Stát omezuje stále více práva rodičů na jejich vlastní výchovu a zasahuje do ní už v předškolním věku.

Změnil se i vztah k Bohu, Kristu a církvím. Pověst a autorita církví velmi utrpěla. Přes sedmdesát let od roku 1917 - 1990 vládl v části Evropy systém, který úplně vyloučil Boha a jeho Syna jako existující autoritu. Církev byly v těchto zemích pronásledované a jejich členové byli často zavíraní do vězení a zabíjeni. Někteří křesťané si to začali vysvětlovat jako znamení konce tohoto věku. A začali mluvit i o poslední generaci, která zažije konec nynějšího věku a příchod Božího království.

Jsi-li mladý člověk a čteš tyto řádky, věz, že o Tebe jde ze všeho nejvíce. Ty představuješ tvárný materiál v rukou sociálních inženýrů. Potřebují Tě vyrvat z kořenů, z nichž jsi vzešel, nebo vzešla. Ony kořeny jsou Tví předci, jejich příběhy, historie a hodnoty, na nichž postavili práci a oběti i naší civilizaci. Byly to především křesťanské hodnoty a víra v záchranu skrze Ježíše Krista a očekávání jeho příchodu s Božím královstvím, které byly u jejího zrodu a dlouho určovaly podobu idejí a nadějí našich předků. Každá generace potřebuje společné hodnoty a naděje, víze do budoucna. Kdo tvrdí, že ne, že stačí žít ze dne na den, užívat si jako by měl zítra zemřít, klame sám sebe. Takový člověk v podstatě žije na úrovni hospodářských zvířat. Člověk nebyl stvořen pro smrt, ani pro primitivní způsob žití. Co nám nabízí dnešní politici a vládcí? Vychovávají nás k nějakým lepším ideálům, které by dávaly naději na lepší budoucnost? Nic. Jen slibují, že se postarají o fungování potravního a celkově spotřebního řetězce. Vychovávají nás k přežívání. O budoucnosti se v jiném smyslu prakticky vůbec nemluví. Žijeme událostmi a starostmi ze dne na den.

Věz, že máš mnohem lepší vyhlídky než ty, které Ti nabízí dnešní autority. Máš naději se reálně dožít splnění Božích zaslíbení, kvůli nimž nasazovali své životy naši předkové i dávní hrdinové a kvůli níž dal Ježíš svůj život jako výkupné za ten náš. Máš naději, že zažiješ příchod Božího království, kde nebude trvalá hrozba války, lidé nebudou umírat hladem a na nemoce. Jsme s velkou pravděpodobností blízko přelomu věků.

Jsi totiž generace, která určitě zažívá nejrychlejší vývoj, poprvé v celosvětovém měřítku, vedoucí k závěrečné celosvětové lidské vládě. Ta bude mít ohromující technologie, ale i totalitní formu s nově vzniklým pseudonáboženským nátěrem, protože nemůže jinak. Tzv. demokratický systém, který posloužil k odstranění moci feudální vládnoucí třídy a moci církve je na konci své životnosti. Naděje většiny lidí do něj vkládaných se nenaplní. Už nyní je zjevná zvyšující se neschopnost domluvit se demokratickými prostředky: Zvolení zástupci lidu stále více zneužívají moci jim svěřené pro vlastní prospěch. I to je záměr, který vyhovuje těm, kdo chystají příchod závěrečné totality. Ta musí přijít, protože svět ovládaný a oklamáný Božím odpůrcem je založený na využívání a zneužívání moci. Předpověděl to prorok Daniel, když vyložil Babylónskému králi jeho sen o veliké soše. Jsi generace, která zažívá úmyslné mísení národů, ras a kultur, jak je předpovězeno Danielelem [\[29\]](#) a to se má stát na konci dnů věku lidských vlád, který představuje socha ze snu Babylónského krále. O tom všem ještě budeš mocí číst dále. Přemýšlej o událostech, které pozoruješ nebo přímo zažíváš. Jde o víc než jen o holé přežití. Znaků doby, které ukazují, že žiješ v generaci přelomu věků, přibývá.

Co to znamená žít v poslední generaci tohoto věku, lépe řečeno v generaci na přelomu věků? Znamená to, že zaručeně zažiješ mimořádné události s celosvětovými následky. Znamená to, že prožiješ vývojovou smršť prakticky ve všech ohledech. Zažiješ a už zažíváš hodnotové znevažování všeho zdravého pro život. Výsledkem je například uzákonění sňatků párů stejného pohlaví.

Zažiješ největší útok na naší svobodnou volbu i svobodnou vůli, nejen skrze média, ale i skrze novou klamavou ideologii a totalitní vládu. Záměrem těch, kdo to podporují a organizují je zabránit příchodu Božího království. Musí proto vykořenit nás všechny ze základů. Z naděje evangelia o záchraně v Božím království učiní nepřátelskou víru a z Ježíše Krista úhlavního nepřítele, kvůli čemuž bude křesťan opět pronásledován a zabíjen i zde, v srdci křesťanské civilizace. Jejich záměrem je zabránit tomu, abys věděl či věděla, že ještě pořád máš jinou volbu než tu, kterou Ti oni nabízejí. Jsou ochotní kvůli tomu obětovat životy nejen milionů, ale miliard lidí a kvůli tomu vědomě podporují aktivity, které doslova ničí zemi. Včetně zvyšování hrozby válek. Přicházejí i přírodní pohromy, ať už způsobené člověkem nebo v blízké budoucnosti

nečekaně z vesmíru. Jistě všechny tyto jevy, události a věci se tu už děly a dějí odedávna, ale ne v celosvětovém měřítku v tak krátkém časovém období. Ježíš nazval období, v němž právě žijeme „*počátek bolesti*“. To a mnoho dalšího je připravené pro přelomovou generaci. Navzdory těm zlým úmyslům a rozmáhajícímu se zlu máš stále volbu přijmout Boží nabídku naděje na záchranu a na trvalý život, nebo si můžeš zvolit to, co ti nabízí mocní tohoto věku. Žij si a užívej v klamu, dokud můžeš, protože nakonec zemřeš. Zemřeš bez jakékoliv opravdové naděje na lepší budoucnost. Pravou naději ovšem musíš poznat, porozumět její hodnotě a svobodně jí přijmout.

Konec první části.

O čem bude další díl našeho průvodce? Jak pokračuje řešení sporných otázek, jak se liší vláda Boží a vláda lidská a jejich cíle, v jakém věku žijeme, kde má začátek, jaký věk ho vystřídá a kdy.

[1] Ta je stále k dispozici v elektronické podobě na našich stránkách www.t-b-from.cz nebo www.JHVH.cz a je i v knižní podobě a lze si jí objednat.

[2] Všude, kde není při citaci Písma uveden překlad, který je k citaci použitý jedná se o překlad ČSP, neboli Český studijní překlad.

[3] Neuroglie (gliové buňky, glie) jsou podpůrné buňky neuronů. Neuroglie byly objeveny v roce 1856 patologem Rudolfem Virchowem a jejich název pochází z řeckého γλία a γλοία (lepidlo), což mělo symbolizovat spojení nervové tkáně.

[4] „A Hospodin řekl: *Můj duch nebude v člověku přebývat navěky, protože je tělo. Jeho dnu bude sto dvacet let.*“ 1Mojžíšova 6:3;

[5] „Zasévá se tělo duševní, vstává tělo duchovní. Je-li tělo duševní, je také tělo duchovní.“ 1Korinským 15:44;

[6] „Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil toho, kdo má vládu nad smrtí, totiž Dávla," Židům 2:14;

[7] „To všechno učinil krásné ve svůj čas. Také věčnost dal do jejich srdce, aniž by člověk ovšem postihl dílo, které Bůh vykonal, od počátku až do konce." Kazatel 3:11;

[8] „... Jako poslední nepřítel bude zhlazena smrt." 1Korinským 15:22-26;

[9] „Nebe ho musí přijmout až do časů obnovy t13 všech věcí, jak o tom Bůh od věků mluvil ústy všech svých svatých proroků. " t13 ř. *apokatastasis* („vedení do předchozího stavu / obnova") HL; srv. slso v [Sk.1:6](#) +

[10] „A byl svržen veliký drak, ten dávný had, nazývaný Dábel a Satan, který svádí celý obydlený svět. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním" Zjevení 12:9;

[11] „I viděl Hospodin, jak mnoho je na zemi lidského zla a že všechno zaměření úmyslů jejich srdce je napořád jenom zlé," 1Mojžíšova 7:5;

[12] „řekl Bůh: Budiž klenba uprostřed vod a nechť odděluje vody od vod. Bůh tedy udělal klenbu a oddělil vody, které byly pod klenbou, od vod, které byly nad klenbou. A stalo se tak." 1Mojžíšova 1:6,7;

[13] K přesnému datu lze dojít součtem věku patriarchů v Šetově rodové linii od Adama do Noa. V 1Mojžíšově 5:kap

[14] „Tu jsem uviděl sestupovat z nebe jiného silného anděla oděného do oblaku a nad jeho hlavou byla duha; jeho tvář byla jako slunce a jeho nohy jako ohnivé sloupy [2](#) a v ruce měl rozvinutý malý svitek. ..." Zjevení 10:1,2;

[15] „Řekli jeden druhému: Nuže, udělejme cihly a důkladně je vypalme. A měli cihlu místo kamene a asphalt měli místo malty. A řekli: Nuže, vybudujme si město a věž, jejíž vrchol bude v nebi, a uděláme si jméno, abychom se nerozpptýlili po celém povrchu země." 1Mojžíšova 11:3,4;

[16] Daniel 10:20,21; 12:1;

[17] „neboť tvorstvo bylo poddáno marnosti; ne dobrovolně, ale kvůli tomu, který je poddal -- a má naději, že i ono samo bude vysvobozeno z otroctví zániku do slavné svobody Božích dětí." Římanům 8:20,21;

[18] „A není divu; vždyť sám Satan se přestrojuje za anděla světla." 2 Korintským 11:14;

[19] KLP = Katolický liturgický překlad

[20] „Zaslíbení byla řečena Abrahamovi a jeho potomku. Písmo neříká: ‚a potomkům', jako by jich bylo mnoho, ale jedná se jen o jednoho: ‚a tvému potomku,' a tím potomkem je Kristus." Galatským 3:16;

[21] „, Poněvadž Zákon má pouhý stín budoucího dobra, ne samu podobu těch skutečností, nemůže každoročně stejnými oběťmi, jež jsou stále přinášeny, nikdy učinit dokonalými ty, kdo s nimi přistupují." Židům 10:1;

[22] „Hospodin (JHVH) řekl Samuelovi: Uposlechni lid ve všem, co ti řekl, protože nezavrhli tebe, ale zavrhl mě, abych nekráloval nad nimi." 1Samuelova 8:7;

[23] „A působí, aby všem, malým i velkým, bohatým i chudým, svobodným i otrokům, byl dán cejch na pravou ruku nebo na čelo a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, leda ten, kdo má cejch: jméno šelmy nebo číslo jejího jména." Zjevení 13:16,17;

[24] „Ale bojím se, aby snad tak, jako had svou vychytralostí svedl Evu, nebyla porušena i vaše mysl a neodvrátila se od upřímné a čisté oddanosti Kristu." 1Korintským 11:3;

[25] „A byl svržen veliký drak, ten dávný had, nazývaný Ďábel a Satan, který svádí celý obydlý svět." Zjevení 12:9;

[26] EP = Ekumenický překlad

[27] „Časy našich let -- je jich sedmdesát, a je-li člověk při síle, osmdesát. A jejich pýchou je jen trápení a nepravost -- proto rychle pomíjejí a my odlétáme." Žalm 90:10;

[28] Bitcoin (zkratka: BTC) je první decentralizovaná digitální kryptoměna, která může být používána jako české koruny, eura, dolary atp., tedy - vyměňována mezi lidmi a podniky za zboží, služby nebo za cokoliv, na čem se strany dohodnou. Zdroj https://jaknakrypto.cz/jak-na-bitcoin-fofr-kurz/?gclid=EAIaIQobChMIta_5h8mC2wIVlIXVCh0Q7gv6EAAAYASAAEgJ6CfD_BwE

[29] „Že jsi viděl železo promíšené s hliněnou keramikou -- lidé se budou mísit, ale držet jeden s druhým nebudou, právě tak jako se železo nemísí s keramikou. [44](#) Za dnů oněch králů ale Bůh nebes nastolí království, jež nebude zničeno navěky ani to království nebude přenecháno jinému lidu. Ono rozdrtí a ukončí všechna tato království, ale samo bude stát navěky, [45](#) neboť jsi viděl, jak se bez rukou z té hory vylomil kámen a rozdrtil železo, bronz, keramiku, stříbro i zlato. Veliký Bůh oznámil králi, co se stane potom. Ten sen je pravdivý a jeho výklad spolehlivý." Daniel 2:43,44;